

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2024, č. j. OSH 640/23-4/67.1/23218/Ře KULK 33173/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 16. 6. 2023, č. j. MUNO 31284/2023. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 7. 2. 2023 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nerefletoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy. Odkázal na rozhodnutí v obdobných věcech, konkrétně rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUCJK-24343/2020 či Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, (které soudu spolu s dalšími rozhodnutími správních orgánů předložil), z nichž, jakož i dalších rozhodnutí tohoto odvolacího orgánu, vyplývá praxe správního orgánu, který v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například série X č. bloku X a série X č. bloku X nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série X č. bloku X plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy, aj.*“. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.

5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovému bloku ze dne 7. 2. 2023 žalobce namítal, že v kolonce č. 5 z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačně skutková podstata, ani její propojení s porušenou povinností. Právní kvalifikace přestupkového jednání byla uvedena zkratkovitě, kdy byl uveden konkrétní paragraf, ale ne už body ustanovení atd. Tato vada znemožňuje přesné určení protiprávního jednání

a odpovědnost žalobce za tato jednání. Ze zápisu vyplývá porušení § 6 zákona o silničním provozu, ale ne jakého písmena či bodu. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, opět vyplývá pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což znemožňuje přesné určení jednání, a tedy i odpovědnosti žalobce, a znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce. Zápis týkající se protiprávního jednání je vágní a neodborný a také částečně nečitelný, což potvrzuje nesprávnost napadeného rozhodnutí.

7. K pokutovému bloku ze dne 21. 3. 2022 žalobce namítal, že není jednoznačně popsáno místo spáchání přestupku, absenteje právní kvalifikace povinnosti stanovené zákonem. V kolonce č. 7 není označena forma zavinění. Údaje na rozhodnutí tak nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty, nemůže se jednat o způsobilý podklad pro záznam bodů.
8. Podle žalobce tedy není bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí a více se k žalobě nevyjádřil, protože žalobní námitky korespondují s odvolacími námitkami, k nimž se vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

11. Dne 13. 2. 2023 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 9. 2. 2023. V odůvodnění námitek žalobce uvedl, že nesouhlasí s veškerými záznamy bodů v registru řidičů a navrhl, aby spisový materiál byl doplněn o rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků a které mají být přezkoumány z hledisek vytyčených Nejvyšším správním soudem.
12. Správní orgán I. stupně měl k dispozici výpis z bodového hodnocení řidiče. Dále byly vyžádány kopie bloků na pokutu.

13. Řízení o námitkách bylo přerušeno usnesením ze dne 4. 4. 2023 z důvodu podání návrhu na provedení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 7. 2. 2023, č. bloku na pokutu zaplacenou na místě série X č. X, uvedený návrh nebyl shledán důvodným a správní orgán I. stupně v řízení pokračoval.
14. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 16. 6. 2023 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 7. 2. 2023 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně předeslal, že při posuzování pokutových bloků vycházel z ustálené judikatury správních soudů, obšírně citoval závěry Nejvyššího správního soudu týkající se podstaty řízení o námitkách proti záznamům bodů, konkrétně závěry rozsudků ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58. Následně shrnul obsah obdržených oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými příkazovými bloky ze dne 7. 2. 2023, 21. 3. 2022, 6. 10. 2021 a 21. 10. 2020. Správní orgán I. stupně se zabýval jednotlivými náležitostmi bloků z hlediska jeho určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že bloky obsahují všechny náležitosti, údaje jsou srozumitelné a dostatečné. Ověřil, zda byl za uvedené přestupky zaznamenán správný počet bodů dle relevantní přílohy zákona o silničním provozu. V závěru shledal námitky žalobce neodůvodněnými, neboť položky na blocích byly náležitě vyplněny a bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
15. Žalobce podal blanketní odvolání, které o odvolací důvody doplnil podáním ze dne 20. 11. 2023. Obecné odvolací námitky směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadnuto i používání zkratk k popisu přestupkového jednání a citováno z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Podle žalobce nebyly naplněny náležitosti pokutových bloků. Oznámení o uložení pokuty nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Důkazem mělo být detailní posouzení jednotlivých pokutových bloků. Dále se žalobce v odvolání vyjadřoval konkrétně k jednotlivým pokutovým blokům a zpochybňoval údaje uvedené v jednotlivých kolonkách, shodně jako v žalobě.
16. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 19. 4. 2024 žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný nejprve posoudil námitku týkající se vad výroku prvostupňového rozhodnutí a s touto námitkou se neztotožnil. Předmětný výrok splňoval všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Podle žalovaného správní orgán I. stupně dostatečně reagoval na základě řádně vyplněných bloků, podle kterých byly žalobci body zaznamenány, nejen na základě oznámení o přestupcích. Upozornil na to, že námitky žalobce byly obecné. Příkazy uložené na místě obsahují náležitosti dle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Ohledně odkazu na rozhodnutí Krajských úřadů Moravskoslezského kraje a kraje Jihočeského žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky vztahující se k těmto rozhodnutím. Ohledně vypořádání této námitky se žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 15. 2. 2016, č. j. 59 A 68/2015-52, kde byla řešena obdobná otázka. Žalovaný se poté ztotožnil s tím, jak se s námitkami k jednotlivým blokům vypořádal správní orgán I. stupně, dovodil, že odvolací námitky jsou nedůvodné a na podporu svého stanoviska uvedl rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014-39. V závěru poznamenal, že s totožnou šablonou odvolání včetně totožných odvolacích důvodů se při své úřední činnosti pravidelně setkává, odkázal např. na věci vedené

u zdejšího krajského soudu sp. zn. 59 A 51/2019 a 59 A 73/2021, kdy výsledkem bylo zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
18. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
19. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“*. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000 (usnesení Nejvyššího soudu dostupné na www.nsoud.cz), plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro

záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazovým blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.

20. První žalobní bod, který se týká nereflexování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015, sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod. sp. zn. 59 A 46/2018 či sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018 nebo sp. zn. 59 A 89/2018. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
21. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu, právních úvah a důvodů tak učinil. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.
22. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady, tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým předmětným blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
23. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí jiných správních orgánů, které mají dokládat praxi při přezkumu pokutových bloků k uplatněným námitkám řidiče, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného. Lze dodat, že žalovaný oznámení o přestupcích nepovažoval za jediné dostatečné důkazy, ale shodně jako před ním správní orgán I. stupně se k uplatněným námitkám věnoval konkrétně i jednotlivým blokům na pokutu, které byly v řízení vyžádány. Závěr, že se jednalo o dostatečné podklady pro zápis bodů, žalovaný neopřel výhradně o zjištění, že na příkazový blok žalobce připojil souhlas.
24. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. Stezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém (příkazním) řízení soudu přdestřela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale

soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému (příkazovému) bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017, resp. ve znění od 1. 7. 2017 příkazem na místě] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového, resp. příkazového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového, resp. Příkazního řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, resp. Od 1. 7. 2017 § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž povaze blokového, resp. příkazního řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém, resp. příkazním řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

25. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům (*pozn. soudu* žalobce nereflexuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazové bloky). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním pokutových bloků nesouhlasil, nepodepsal je apod.
26. Obsahuje-li příkazový blok ze dne 7. 2. 2023 právní kvalifikaci „§125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek „porušil ustanovení § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku, považuje soud tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, tedy nepřipoutání řidiče motorového vozidla za jízdy na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Tomu odpovídá popis skutku slovy „řidič porušil povinnost § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. lékařské potvrzení nevlastní“. Z těchto formulací běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, jakou konkrétní právní normu žalobce porušil, tedy že jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Je zde konkretizován čas a místo spáchání přestupku údaji „dne 7. 2. 2023 v 16:40 hod. ul. X , NOVÝ BOR“, časově i místně bylo přestupkové jednání žalobce dostatečně zachyceno podle § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze dodat, že údaje v kolonce č. 6 nejsou nečitelné, ani vágní. Žalovaný se obsahem příkazového bloku věnoval na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, nelze tedy mít jeho postup za formální.
27. Obdobně se žalovaný zabýval také náležitostmi příkazového bloku ze dne 21. 3. 2022. Z popisu přestupkového jednání v kolonce č. 5 ve znění „DNE 21.3.22 v 10:30 jel s X v N. Bor, T. G. M. BEZ PÁSŮ“ ve spojení s údaji v kolonce č. 6 „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ vyplývá, za jaký přestupek byl žalobce potrestán a jakou právní povinnost porušil, tedy že řídil, aniž byl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. I přes zkratkovitý popis a právní kvalifikaci skutku nemůže být přestupek zaměněn za jiný, přestupek byl dostatečně zachycen co do místa a času spáchání v souladu s § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky. Pokud jde o absenci údaje o formě zavinění

v kolonce č. 7, tento nedostatek příkazového bloku žalovaný reflektoval a hodnotil ho na str. 5 napadeného rozhodnutí. Proti jeho závěrům žalobce v žalobě žádnou argumentaci neuplatnil. Soud konstatuje, že tuto námitku posoudil žalovaný v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 348/2017-38. Není-li z příkazového bloku patrné přeshkrtnutí nehodící se varianty týkající se zavinění, takováto vada nezpůsobila nezákonnost napadeného správního rozhodnutí. Dle popisu skutku a znění zákona je zřejmé, že žalobce skutek spáchal minimálně z nedbalosti, když zákon v tomto případě úmyslné zavinění nevyžaduje. Dle výpisu z evidenční karty řidiče je žalobce držitelem řidičského oprávnění minimálně od roku 2010, v době spáchání přestupku tedy přinejmenším měl a mohl vědět, že spácháním popsaného skutku může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a neměl spoléhat na to, že se tak nestane. Obdobně zdejší soud posoudil nepřeshkrtnutí příslušné formy zavinění v kolonce č. 7 příkazového bloku v rozsudcích ze dne 18. 2. 2020, č. j. 59 A 69/2019-46, a ze dne 20. 4. 2022, č. j. 59 A 77/2021-38.

28. Jako v předchozích věcech soud dodává, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vyřešení přestupku na místě vydáním příkazu na místě a příkazového bloku podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, resp. podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. V předmětných blocích nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Předmětné bloky považuje soud za dostatečně určité, srozumitelné a čitelné.
29. Lze shrnout, že obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, které opět žalobce uplatnil ve vztahu ke všem pokutovým (příkazovým) blokům, neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se podrobně zabýval správní orgán I. stupně ve vztahu ke všem blokům a žalovaný v napadeném rozhodnutí ve vztahu k rozporovaným příkazovým blokům a také soud se s jeho závěry ztotožnil, jak rozvedl v předchozích bodech rozsudku. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový, resp. příkazový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v blocích ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, resp. si soud neumí představit podrobnější identifikaci místa než uvedením obce, ulice, případně jejího úseku uvedením přesného místa.
30. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné příkazové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým blokům, ve vydaných blocích na pokutu bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta na místě uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie přestupky v blokovém, resp. příkazním řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), e) bod 1. zákona o přestupcích, resp. § 91 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
34. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 27. srpen 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

